

Sygn.akt II Cz 643/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Jankowska - Kocon(spr)

Sędziowie: SSO Irena Dobosiewicz

SSO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej dłużników J. K., M. S.,

M. K. i B. S.

z udziałem wierzyciela Banku (...) S. A. w W.

z wniosku dłużników o obniżenie opłaty egzekucyjnej

na skutek zażalenia dłużników

na postanowienie Sądu Rejonowego w Szubinie V Zamiejscowego Wydziału

Cywilnego z siedzibą w Nakle nad Notecią z dnia 8 maja 2014r. w sprawie

V Co 156/14

postanowił:

oddalić zażalenie.

II Cz 643/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Szubinie oddalił skargę dłużników zawierającą ich wniosek o obniżenie opłaty egzekucyjnej ustalonej na kwotę 30808,00 zł. postanowieniem dnia 8 stycznia 2014r. w sprawie Km 2265/13 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że wierzyciel - Bank (...) S.A. w W. złożył do Komornika Sądowego działającego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy - S. J. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikom - J. K., M. S., M. K., B. S. w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 9.07.2013 roku, zaopatrzonej w sądową klauzulę wykonalności przez Sąd Rejonowy w Szubinie, obejmujący kwotę 2.144 272,19 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi naliczanymi od tej kwoty od dnia 30.03.2013 roku, i kosztami postępowania sądowego w kwocie 406,48 zł.

Wierzyciel domagał się skierowania egzekucji m.in. do nieruchomości jak i ruchomości dłużników, ich rachunków bankowych, emerytury, wynagrodzenia za pracę oraz innych wierzytelności i praw majątkowych.

Pismem z dnia 05.12.2013 r. wierzyciel wniósł o zawieszenie postępowania egzekucyjnego do dnia 20.12.2013 roku. Postanowieniem z dnia 12.12.2013 r. komornik zawiesił postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 820 k.p.c., do dnia 20.12.2013 roku (k. 142) a następnie, po upływie wskazanego terminu, postanowieniem z dnia 23.12.2013 roku podjął je ponownie. W dniu 27.12.2013 roku wierzyciel złożył wniosek o umorzenie postępowania w sprawie, na podstawie art. 825 k.p.c.

Komornik postanowieniem z dnia 8.01.2014 roku umorzył postępowanie przeciwko dłużnikom, ustalając koszty egzekucyjne w łącznej kwocie 31.399,86 zł i obciążając dłużników solidarnie kosztami egzekucyjnymi w kwocie 30.853,60 zł. wzywając ich do uiszczenia przedmiotowej kwoty w terminie 7 dni. W skład kosztów egzekucyjnych weszła opłata stosunkowa z art. 49 ust. 2 w kwocie 30.808,00 złotych. Zgodnie z art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 823 k.p.c. komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Niewątpliwie w sprawie Km 2265/13 zachodzi sytuacja opisana w art. 49 ust 2 w/w ustawy. W uchwale z 29.10.2009 r. w sprawie III CZP 82/09 Sąd Najwyższy stwierdził, że w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela po zawiadomieniu dłużnika o wszczęciu egzekucji, od świadczenia spełnionego przez dłużnika bezpośrednio wierzycielowi, komornik pobiera opłatę określoną w art. 49 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (jedn. tekst: Dz.U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 ze zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 112, poz. 769). Komornik w sposób prawidłowy, zgodnie z powołanymi przepisami obliczył opłatę stosunkową w wysokości 5% kwoty stanowiącej przedmiot postępowania egzekucyjnego, pozostałej do wyegzekwowania więc w wysokości obniżonej.

W obecnym stanie prawnym dłużnik może złożyć wniosek o obniżenie wysokości opłaty egzekucyjnej, o ile jest to uzasadnione szczególnymi okolicznościami, m.in. nakładem pracy komornika czy sytuacją majątkową wnioskodawcy.

W ocenie Sądu żadna ze wskazanych okoliczności nie zachodzi w niniejszej sprawie. Nakład pracy komornika w niniejszej sprawie był znaczny. Dokonał on szeregu czynności zmierzających do zaspokojenia wierzyciela, wymienionych szczegółowo w uzasadnieniu postanowienia (m.in. zajęcia świadczenia emerytalnego dłużniczek, wszczęcia egzekucji z nieruchomości, zajęcia wierzytelności dłużników). Kwestia sytuacji materialnej dłużników także nie może stanowić argumentu do obniżenia opłaty stosunkowej w niniejszej sprawie, gdyż jak wynika z akt sprawy dłużnicy są właścicielami m.in. trzech nieruchomości położonych w B. oraz znacznej ilości samochodów. Nie można uznać więc, że znajdują się oni w szczególnie trudnej sytuacji majątkowej, uzasadniającej miarkowanie wymierzonej opłaty stosunkowej.

W zażaleniu na powyższe postanowienie dłużnicy domagali się jego zmiany i obniżenia opłaty egzekucyjnej na mocy art. 49 ust. 7 i 10 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. W ocenie dłużników nakład pracy komornika nie był znaczny, a sytuacja materialna dłużników jest szczególnie trudna i uniemożliwia uregulowanie opłaty stosunkowej w wysokości 30808,00 zł.

Czynności komornika, które polegały na zajęciu świadczenia emerytalnego i wynagrodzenia za pracę nie są czasochłonne i nie wymagają dużego zaangażowania. Sam czas postępowania egzekucyjnego nie był rozległy (3 miesiące).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużników nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowych ustaleń natury faktycznej oraz prawnej, które sąd odwoławczy czyni własnymi.

Zgodnie z art. 49 ust.7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (tj. Dz. U. z 2011r., Nr 231, poz.1376 ze zm.) dłużnik może złożyć wniosek o obniżenie wysokości opłat, o których mowa w ust. 1 i 2 ustawy. Zgodnie z ustępem 10 art. 49 ustawy sąd może, uwzględniając w szczególności nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów, obniżyć wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 i 2 art. 49.

W sprawie egzekucyjnej Km 2265/13 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy w dniach od 7 do 9 października 2013r. dokonał zawiadomienia o wszczęciu egzekucji i wezwał dłużników do zapłaty.

Pismem z dnia 7.10.2013 r. Komornik zawiadomił dłużników o wszczęciu egzekucji i wezwał ich do zapłaty (k. 12-19). Jednocześnie dokonał zajęcia emerytur dłużniczek M. K. i B. S. (k. 20, 24), wszczął egzekucję z lokali mieszkalnych położonych przy ul. (...), ul. (...) należących do J. K. i M. K. (k. 41-42v, k. 55-55v), lokalu mieszkalnego przy ul. (...), należącego do M. S. i B. S. (k. 66-66v), wynagrodzenia J. K. (k. 97), wierzytelności J. K. należnych mu od (...) sp. z o.o. (k. 101, k. 103), wierzytelności należnych J. K. od (...) Sp. z o.o. (k. 105), wierzytelności należnych J. K. i M. S. od (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej (k. 106, k. 117), praw majątkowych należnych dłużnikom od PPUH (...) Sp. z o.o. (k. 109, k. 114), udziałów i zysków należnych dłużnikom od PPUH (...) z o.o. (k. 112), wkładów dłużników M. S. i J. K. w spółce (...) (k. 118).

W świetle tych okoliczności zasadnie przyjął sąd pierwszej instancji, że czynności powyższe uzasadniały pobranie od dłużnika opłaty egzekucyjnej. Zaznaczyć należy, że wynosi ona zgodnie z art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych, i egzekucji, w wypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela, 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania.

Zaznaczyć należy, że przepis art. 49 ust. 7 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji zawiera rozwiązanie charakterze nadzwyczajnym, dotyczy on bowiem korygowania opłaty, która jest ustalona z uwzględnieniem nakładu pracy komornika, sytuacji majątkowej wnioskodawcy oraz zakresu wyegzekwowanego świadczenia.

W przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela opłata ta ustalona jest w wysokości niższej niż przewidziana w art. 49 ust.1 u.k.s.e., tzn. w wysokości 5% świadczenia pozostałego do wyegzekwowania. W ocenie okoliczności mających wpływ na obniżenie opłaty egzekucyjnej ma indywidualna sytuacja dłużników i wysokość ich dochodów. Sytuacja ta powinna być przez dłużników wyczerpująco sądowi przedstawiona.

Ocena ta winna uwzględniać fakt, że dłużnicy należą do grupy podmiotów, które dobrowolnie nie spełniały nałożonych obowiązków, najczęściej ze względu na złą sytuację majątkową i niewystarczające dochody. Uwzględnienie zatem wniosku dłużników o obniżenie tej opłaty z powodu sytuacji materialnej dłużników wymaga wykazania, że sytuacja ich jest zdecydowanie gorsza od tej, w jakiej znajdują się inni dłużnicy.

Dłużnicy zarówno we wniosku o obniżenie ustalonej przez komornika opłaty, jak również w zażaleniu zarzucili ogólnikowo, że z powodu ogłoszenia upadłości spółki akcyjnej, której byli właścicielami dłużnicy J. K. i M. S. oraz istniejące poręczenia wekslowe, zmuszeni byli opłacać długi spółki, a skutkiem zadłużeń są bankowe tytuły egzekucyjne.

W tych okolicznościach zasadnie sąd pierwszej instancji przyjął, że dłużnicy nie wykazali takiej sytuacji materialnej, która uzasadniałaby uwzględnienie wniosku. Jak wynika z ustaleń sądu pierwszej instancji są właścicielami trzech nieruchomości lokalowych położonych w B., oraz kilku samochodów ciężarowych, których to okoliczności dłużnicy w zażaleniu nie zakwestionowali.

Także nie mogły odnieść skutku zarzuty zażalenia podważające nakład pracy komornika oraz czas trwania postępowania egzekucyjnego. Zgodnie z prawidłowymi ustaleniami sądu pierwszej instancji, znajdującymi odzwierciedlenie w aktach egzekucyjnych Km 2265/13, komornik dokonał szeregu prawidłowych i zmierzających do

wyegzekwowania należności wierzyciela czynności zgodnie z wnioskiem wierzyciela, począwszy od zawiadomienia o wszczęciu egzekucji poprzez kolejne zajęcia praw majątkowych przysługujących dłużnikom, łącznie z wszczęciem egzekucji z lokali mieszkalnych.

W świetle powyższych okoliczności, skoro zarzuty zażalenia dłużników nie skutkowały zmiany zaskarżonego postanowienia, zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.